

G 1915-ben született Sátoraljaújhelyen, középiskolai tanulmányait a fasori Evangélikus Gimnáziumban végezte. A Pázmány Péter Tudomány Egyetemen szerzett vegyész diplomát, majd biokémikusként doktorált.

1939-től az óbudai Textilfestőgyárban dolgozott, mint nyomóüzemi kolorista.

A II. világháborúban elpusztult hazai textilüzemek újjáépítésében nagy szükség volt szaktudására és kiváló szervező-készségére. Önzetlenül vállalta a vidéki feladatot, amikor megbízták a székesfehérvári Felmayer nyomóüzem újraindításához tartozó műszaki feladatok ellátásával, amit sikerrel teljesített is.

1948-tól 1963-ig a Magyar Pamutipar kartonnyomó részlegében (a későbbi Pamutkikészítőgyárban) volt főkolorista, a nyomó részleg vezetője.

1963-tól az akkor újonnan megalakult Budapesti Termelési Főosztály vezetői beosztásban dolgozott éveken át.

Ezután a Goldberger Textilnyomógyár főmérnöki teendőit látta el magas színvonalon. Innen a Pamutnyomóipari Vállalat központjába került, ahol a kollektív fejlesztési főosztály vezetőjeként, ill. termelési főmérnökként dolgozott 1976-ig, nyugdíjazásáig.

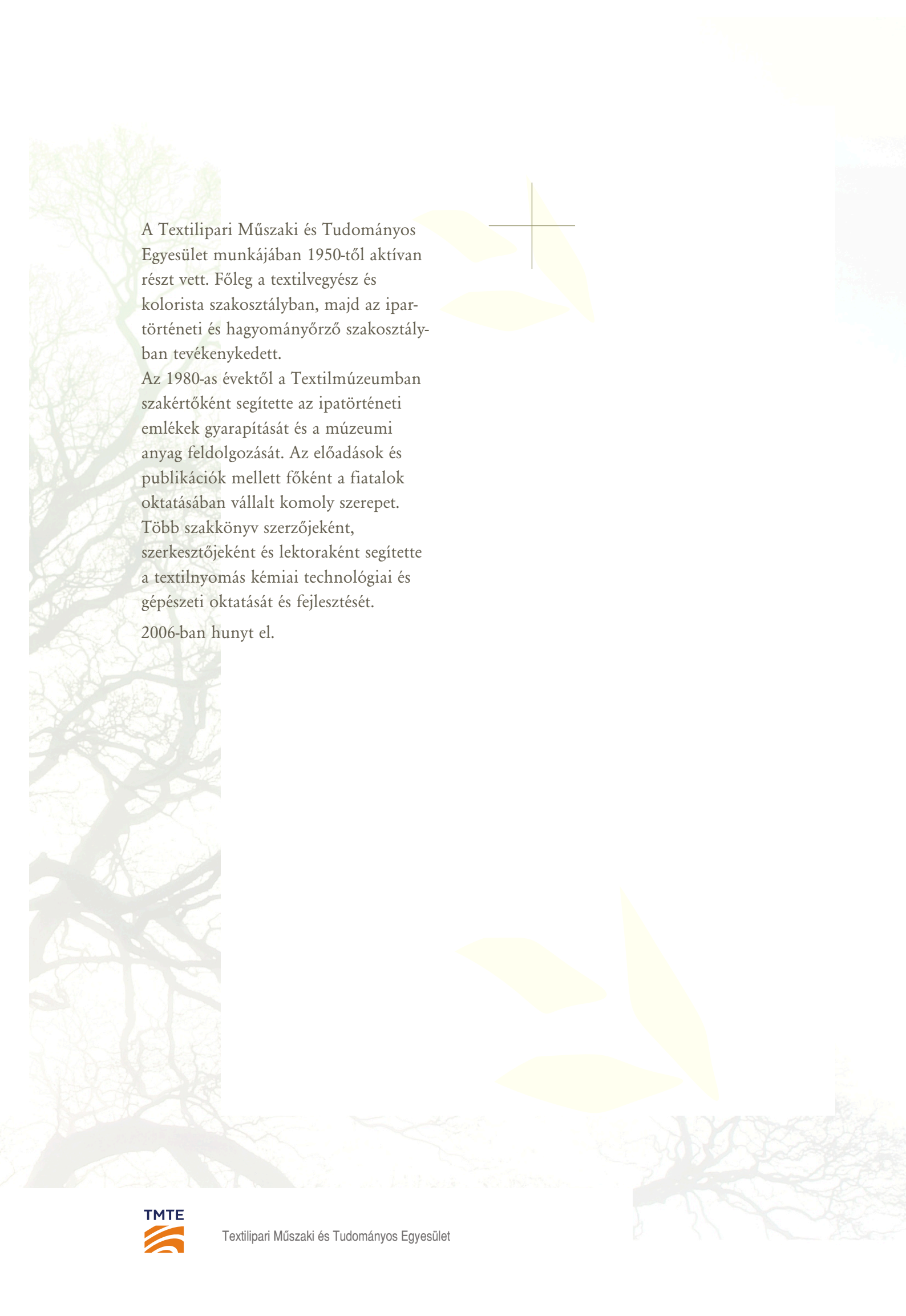
DR. GYŐRVÁRY FERENC

Tevékenysége során kiemelkedő volt a gépi síkfilmnyomás, majd a rotációs filmnyomás meghonosítása, a szintetikus fonalakból készült kelmék gyártás- és gyártmánytechnológiáinak kidolgozása. Nagy szerepe volt a korszerű színezékek és segédanyagok gyakorlati elterjesztésében. Számos újítással fejlesztette a pamutipari nyomó szakmát. Több évig volt tagja a KGST Textilbizottságának.

Az 1960-as évek közepétől meghívott előadóként az Iparművészeti Főiskolán szálanyag-kémiát és textilkészítési technológiát oktatott.

A fiataloknak készséggel adta át tudását, a pályakezdőket szakmailag rendszeresen támogatta.

DR. GYŐRVÁRY FERENC

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület munkájában 1950-től aktívan részt vett. Főleg a textilvegyész és kolorista szakosztályban, majd az ipartörténeti és hagyományőrző szakosztályban tevékenykedett.

Az 1980-as évektől a Textilmúzeumban szakértőként segítette az ipartörténeti emlékek gyarapítását és a múzeumi anyag feldolgozását. Az előadások és publikációk mellett főként a fiatalok oktatásában vállalt komoly szerepet. Több szakkönyv szerzőjeként, szerkesztőjeként és lektoraként segítette a textilnyomás kémiai technológiai és gépészeti oktatását és fejlesztését.

2006-ban hunyt el.